

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudcem Mgr. Janem Šmakalem ve věci

žalobce: **K. S.**
zastoupený advokátem JUDr. Pavlem Tomkem,
sídlem Polská 61/4, Karlovy Vary,
proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení,**
sídlem Křížová 1292/25, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalované č. j. X. ze dne 7. 5. 2024,

takto:

- I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení č. j. X. ze dne 7. 5. 2024 a jemu předcházející rozhodnutí č. j. X. ze dne 9. 2. 2024 se ruší a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna nahradit žalobci náklady řízení ve výši 4 719 Kč k rukám jeho zástupce JUDr. Pavla Tomka do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Řízení před správním orgánem

1. Žalobce byl v roce 2022 uznán invalidní ve třetím stupni. Rozhodnutím č. j. X. ze dne 9. 2. 2024 žalovaná odňala žalobci invalidní důchod, neboť na základě posudku lékaře Institutu

posuzování zdravotního stavu dospěla k závěru, že míra poklesu pracovní schopnosti žalobce činí 25 %. Podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, invaliditu podmiňuje pokles pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

2. Žalobce proti tomuto závěru brojil námitkami. Namítl, že se jeho zdravotní stav nezlepšil. Byl mu diagnostikován benigní nádor v pravé dolní končetině, zasažena byla stehenní kost, přičemž v důsledku operace přišel o téměř celou kost. Výplň byla řešena cementem. Doložil lékařskou zprávu od ortopeda, která popisuje jeho aktuální stav. Žalobce tedy trval na tom, že jeho noha je nestabilní, přičemž hrozí prolomení cementové výplně. Zřejmé bude muset podstoupit další operaci. Navrhované řešení kostními štěpy je zatím nemožné. Žalovaná námitky zamítla. V řízení o nich nechala vypracovat posudek lékařem Institutu posuzování zdravotního stavu, z něhož vyplynulo, že hlavní příčina nepříznivého zdravotního stavu žalobce spadá pod kapitolu XV (Funkční poruchy, postižení po úrazech, operacích) oddíl B (Postižení končetin), položku 13b (Funkční postižení po zlomeninách kostí dolní končetiny; středně těžké postižení funkce končetiny, značná deformita bérce nebo stehna, svalové atrofie, značné omezení funkce končetiny, některé denní aktivity vykonávány s obtížemi) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity). Pro míru poklesu pracovní schopnosti u tohoto postižení vyhláška o posuzování invalidity stanovuje rozmezí 30–35 %. Posudkový lékař zvolil dolní hranici, a to s ohledem na hraniční plnění podmínek položky. Tuto hodnotu podle vyhlášky o posuzování invalidity již nezvýšil. Celkově tedy míra poklesu pracovní schopnosti žalobce činí 30 %.

II. Řízení před soudem

3. Proti rozhodnutí žalované o námitkách žalobce brojil žalobou. Namítl, že jeho zdravotní stav nebyl správně posouzen. Jeho námitky směřovaly zejména do posudku lékaře Institutu posuzování zdravotního stavu (MUDr. D. H., vypracovaný pro účely námitkového řízení), s jehož závěry nesouhlasil. Žalobce sice stále pracuje na plný úvazek, ale svou práci si udržel zejména z toho důvodu, že již dlouhodobě pracuje u stejného zaměstnavatele a má praxi v oboru.
4. Žalovaná s žalobou nesouhlasila, ve vyjádření odkázala na závěry vlastního námitkového a posudkového řízení. Na závěr navrhla důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí.

III. Posouzení věci

5. Napadený výrok rozhodnutí žalované krajský soud přezkoumal podle § 75 odst. 2 soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Obecná východiska

6. Předmětem řízení bylo posouzení nároku žalobce na invalidní důchod, tedy na dávku podmíněnou dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem. Podle § 39 odst. 1 a 2 zákona o důchodovém pojištění, platí, že pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 % (odst. 1). O invaliditu prvního stupně se jedná, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 % [odst. 2 písm. a)]. O invaliditu druhého stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 % [odst. 2 písm. b)]. O invaliditu třetího stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o

70 % [odst. 2 písm. c)].

7. V přezkumném řízení soudním jsou k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti osob i k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě ze zákona povolány Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (§ 4 odst. 2 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). V soudní praxi je důkaz posudkem posudkové komise chápán jako případ předepsaného důkazu (srov. rozsudek NSS č. j. 2 Ads 58/2003-75 ze dne 4. 12. 2003, č. 133/2004 Sb. NSS).
8. Soud hodnotí posudek jako každý jiný důkaz v rámci volného hodnocení důkazů (§ 77 odst. 2 s. ř. s.). Nejsou-li namítány jiné vady řízení, soud v řízení o žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity ověřuje pouze to, zda je posudek posudkové komise úplný a přesvědčivý (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 13/2003-54 ze dne 25. 9. 2003, č. 511/2005 Sb. NSS), případně – namítá-li to žalobce – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (např. rozsudek NSS č. j. 6 Ads 11/2013-20 ze dne 15. 5. 2013). Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 61/2010-63 ze dne 11. 11. 2010, č. 2240/2011 Sb. NSS).
9. Z těchto důvodů si soud vyžádal, aby posudková komise, konkrétně odbor posudkové služby v Plzni, vypracovala posudek o zdravotním stavu žalobce. Zároveň tento postup navrhla i žalovaná.

Závěry posudkové komise

10. Posudková komise dospěla k závěru, že pracovní schopnosti žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí poklesly o 35 %, a proto se v jeho případě jednalo o invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění. Posudková komise u žalobce shledal dominantním postižením, jak ho vymezuje kapitola XV, oddíl B, položka 13b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, tedy ve shodě s posudkovým lékařem uvedla, že se jedná o funkční postižení po zlomeninách kostí dolní končetiny se středně těžkým postižením funkce končetiny. Jak již bylo uvedeno výše pro tuto diagnózu vyhláška o posuzování invalidity stanovuje rozmezí 30–35 %. Míru poklesu pracovní schopnosti žalobce posudková komise zvolila na horní hranici, a to s ohledem na dělnickou profesi žalobce. Míra poklesu pracovní schopnosti žalobce tedy činí 35 %, což odpovídá invaliditě prvního stupně. Za datum změny stupně invalidity posudková komise určila den posudkového jednání Institutu posuzování zdravotního stavu v prvním stupni, tj. 17. 1. 2024. Platnost stanovila do 31. 12. 2025, a to s ohledem na možnou plánovanou náhradu cementové plomby kostními štěpy a odstranění dlahy, absenci lékařských zpráv z rehabilitace a eventuální komplexní lázeňské léčby (i přes opakovaný popis hypotrofie stehenního svalstva vpravo a opakovaně zdůrazněnou nutnost posilování ochabující skupiny svalů).
11. Posudek splňuje formální náležitosti vyžadované § 7 vyhlášky o posuzování invalidity, včetně závěru o tom, že žalobce není schopen fyzicky těžké práce s manipulací s těžkými břemeny, ve vynucené poloze a v nepříznivých klimatických podmínkách. Je schopen výkonu práce fyzicky lehčí s dodržением výše uvedených omezení. Obsahově se posudek úplně vypořádal s námitkami žalobce. Soud tedy posudek vyhodnotil jako úplný a přesvědčivý. Vůči složení posudkové komise a obsahu posudku účastníci nic nenamítli.
12. Protože posudek splňuje požadavky setrvale kladené na tento typ důkazu, řádně prokazuje

skutkový stav k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované. Jasně z něj plyne, že pokles pracovní schopnosti žalobce odpovídá 35 %, což podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění odpovídá invaliditě prvního stupně, která byla dána jak ke dni napadeného rozhodnutí žalované o námitkách, tak i ke dni jemu předcházejícímu rozhodnutí, jímž byl žalobci odňat invalidní důchod.

IV. Závěr

13. Jelikož žalovaná vycházela z toho, že žalobce není invalidní, bylo její rozhodnutí založeno na nedostatečně zjištěném skutkovém stavu. Soud proto její rozhodnutí zrušil pro vady podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. a věc jí vrátil k dalšímu řízení (§ 78 odst. 1 a 4 s. ř. s.).
14. Žalovaná bude v dalším řízení vycházet ze skutkového stavu zjištěného na základě provedeného dokazování v soudním řízení, tedy že **ke změně invalidity žalobce z invalidity třetího stupně na invaliditu prvního stupně došlo dne 17. 1. 2024 a invalidita prvního stupně žalobce trvá do 31. 12. 2025** (§ 78 odst. 6 s. ř. s.).
15. Procesně úspěšný žalobce má právo na náhradu nákladů řízení, které účelně vynaložil vůči procesně neúspěšné žalované (§ 60 odst. 1 věty první s. ř. s.). Náhrada nákladů řízení se skládá z odměny advokáta za tři úkony právní služby po 1 000 Kč podle § 11 odst. 1 písm. a) a d) advokátního tarifu (převzetí a příprava věci, žaloba a sdělení na výzvu soudu) a tři související paušální náhrady hotových výdajů po 300 Kč. Částka náhrady se zvyšuje o 819 Kč odpovídající dani z přidaného hodnoty. Žalovaná je tedy povinna nahradit žalobci náklady řízení v celkové výši 4 719 Kč k rukám jeho zástupce dr. Pavla Tomka do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku. Soud žalobci nepřiznal odměnu za jednání s žalovanou dne 13. 11. 2024, neboť žalobce toto jednání neosvědčil a vzhledem k fázi řízení, kdy jsou shromážděny všechny podklady pro rozhodnutí, je nelze ani považovat za důvodně vynaložený úkon právní služby (je ostatně otázkou, zda tento úkon má ve správním soudnictví vůbec své uplatnění za situace, kdy je právní úprava rigidní a neumožňuje procesně relevantní dohody účastníků).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu do dvou týdnů od jeho doručení. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 16. prosince 2024

Mgr. Jan Šmakal v.r.
soudce